

פרק כ"ב - נודדי דוד

החסד שאמר דוד כאשר עשה אביו עמדי חסד כדאיתא במדרש רבי תנחומא:

רד"ק כב:ה

(ה) ובאת לך ארץ יהודה - על פי ה' אמר לו כי שם יהיה נשמר מן שאול וכן היה כי בעוד שהיה שם לא בקשו עד שהלך אל קעילה והטעם לפי שבארץ יהודה היו אוהבים אותו ואם היה קם שאול לבקשו היו מגידים לו והוא נמלט ממקום למקום ואף על פי שקעילה מארץ יהודה היתה רחוקה ממודעיו וממשפחתו ואף על פי כן על פי ה' הלך שם גם כן:

במדבר רבה (וילנא) פרשת נשא פרשה יד סימן א

מואב סיר רחצי לפי שבשעה שברח דוד מפני שאול הוליד אביו ואמו אל מלך מואב כי היה ירא מפני שאול והיה בוטח בהם **לפי שהיה מרות המואביה** הה"ד (שמואל א כב) וילך דוד משם מצפה מואב ויאמר אל מלך מואב יצא נא אבי ואמי אתכם עד אשר אדע מה יעשה לי אלהים ואומר (שם) /שמואל א' כ"ב/) וינחם את פני מלך מואב וישבו עמו כל ימי היות דוד במצודה ולכך קראו סיר מה הבשר מתעכל בסיר כך נתעכלו שם שהרגם מלך מואב ולא נמלט מהם אלא אח אחד לדוד שברח אצל נחש מלך בני עמון ושלח מלך מואב אחריו ולא רצה ליתנו והוא החסד שעשה נחש עם דוד ולפיכך נתגרה עם המואבים הה"ד (שם) /שמואל ב ח) ויך את מואב וימדדם בחבל השקב אותם ארצה וימדד שני חבלים להמית ומלא החבל להחיות ויהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה...

מצודת דוד

(א) וישמעו אחיו - כי ברח דוד פחדו לנפשם פן יתנקם בהם שאול ולזה ירדו אל דוד:

שמואל א פרק כב	שמואל א פרק ח
(ז) ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא בני מיני גם לכלכם יתן בן ישי שדות וקרמים לכלכם? שים שרי אלפים ושרי חמשים ולחרש חרישו ולקצר קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי רכבו: (יג) ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות: (יד) ואת שדותיכם ואת פרמיכם וזיתיכם הטובים יקח ונתן לעבדיו: ...	(יא) ויאמר זה יהיה משפט המלך... בניכם יקח ושם לו במרפבתו ובפרשיו ורצו לפני מרפבתו: (יב) ולשים לו שרי אלפים ושרי חמשים ולחרש חרישו ולקצר קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי רכבו: (יג) ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות: (יד) ואת שדותיכם ואת פרמיכם וזיתיכם הטובים יקח ונתן לעבדיו: ...

רש"י שם

(ד) וישבו עמו כל ימי היות דוד במצודה - סמוך למואב וכשיצא דוד משם ליער חרת הרג מלך מואב את אביו ואת אמו ואחיו חוץ מאחד שבהם שהחייהו נחש העמוני והוא

Isaiah 16

1. Send the lamb to the ruler of the land from Sela to the wilderness, to the mount of the daughter of Zion. 2. For it shall be, that, like a wandering bird, like scattered nestlings, the daughters of Moab shall be at the fords of Arnon. 3. **Take counsel, execute judgment; make your shadow as the night in the midst of the noonday; hide the outcasts; betray not the wanderer.** 4. Let my outcasts, the outcasts of Moab live with you; be a refuge to them from the face of the plunderer; for the extortioner is at an end, the plunderer ceases, the oppressors are consumed out of the land. 5. And in mercy a throne was established; and he sat upon it in truthfulness in the tabernacle of David, judging, and seeking judgment, and quick to do righteousness. 6. We have heard of the pride of Moab, he is very proud, of his arrogance, and his pride, and his anger; but his boasts are false.

Psalms 69

1. To the chief Musician, according to Shoshannim, A Psalm of David. 2. Save me, O God; for the waters have come up to my soul. 3. I sink in deep mire, where there is no standing; I have come into deep waters, and the flood sweeps over me. 4. I am weary of my crying; my throat is parched; my eyes fail while I wait for my God. 5. Those who hate me without cause are more than the hairs of my head; those who would destroy me, who are my enemies wrongfully, are mighty. What I did not steal, must I restore? 6. O God, you know my folly; and my sins are not hidden from you. 7. Let not those who wait on you, O Lord God of hosts, be ashamed for my sake; let not those who seek you be ashamed for my sake, O God of Israel. 8. Because for your sake I have suffered insult; shame has covered my face. 9. **I have become a stranger to my brothers, and an alien to my mother's children.** 10. For zeal for your house has consumed me; and the taunts of those who taunted you have fallen upon me. 11. When I wept, and chastened my soul with fasting, that became a reproach to me. 12. I made sackcloth my clothing; and I became a proverb to them. 13. Those who sit in the gate speak against me; and I am the song of the drunkards. 14. But as for me, let my prayer be to you, O Lord, in an acceptable time; O God, in the greatness of your loving kindness answer me, in the truth of your salvation.

ישעיהו פרק טז

(א) שלחו כר משל ארץ מסלע מדברה אל הר בת ציון: (ב) והיה כעוף נודד קן משלח תהינה בנות מואב מעברת לארנון: (ג) הביאי עצה עשו פלילה שיתי כליל צלף בתוך צהרים סתרי נדחים נדד אל תגלי: (ד) יגורו בך נדחי מואב הוי סתר למו מפני שודד כי אפס המץ כלה שד תמו רמס מן הארץ: (ה) והוכן בחסד כסא וישב עליו באמת באהל דוד שפט ודרש משפט ומהר צדק: (ו) שמענו גאון מואב גא מאד גאותו וגאונו ועברתו לא כן בדי:

תהלים פרק סט

(א) למנצח על שושנים לדוד: (ב) הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש: (ג) טבעתי ביון מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבלת שטפתי: (ד) נגעתי בקראי נחר גרוני בלו עיני מיחל לאלהי: (ה) רבו משערות ראשי שנאי חנם עצמו מצמיתי איבי שקר אשר לא גזלתי אז אשיב: (ו) אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא נכחדו: (ז) אל יבשו בי קניף אדני יקוח צבאות אל יבלמו בי מבקשיך אלהי ישראל: (ח) כי עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני: (ט) מוזר הייתי לאחי ונכרי לבני אמי: (י) כי קנאת ביתך אכלתי וחרפות חורפיד נפלו עלי: (יא) ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות לי: (יב) ואתנה לבושי שק ואהי להם למשל: (יג) ושיחו בי ישבי שער ונגינות שותי שקר: (יד) ואני תפלתי לך יקוק עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך: